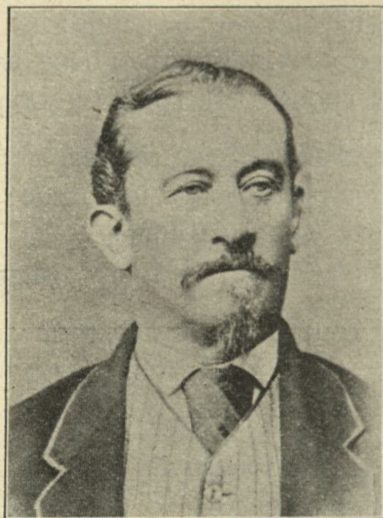

ФРАН ЛЕВСТИК:**Учени сељак.**

Познавао сам сељака по имену Жировника. Живео је код Светог Духа близу Локе. Тај човек је знао да чита и знао је напамет скоро цело Свето Писмо. Где год би дошао, препирао би се са свештеницима где се у Светом Писму налази ова или она прича. Лети је копао и орао, косио и млатио, а зими је ишао по свету да се препире. И лети и зими је имао на шеширу крешталичино перје и какав цветић, убран где на ливади или изрезан од хартије и платна. Огртао се црним огртачем са црвеном поставом.

Једне зиме дође у Чебер, где је тада владао богат али врло чудан и обесан кнез, по имену Паровић. Он је и своје слуге тукао ако му не би угодили, а после би то гледао да заглади дебелим талирима. Кад је дознао да је познати Жировник у Чебру, одмах нареди да се позове к њему на ручак, на коме је био случајно и прездански декан Јарновић.

Жировник се не даде молити. Дође и седе за сто међу господу. Што год га је при јелу господин Јарновић питао о Светом Писму, све је тачно одговарао.